

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 50. Regis Angliæ pœnitentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. Episcopus Eliensis, non advenissent
A.C. 1174. sed tandem, postquam multa hinc &
 inde fuissent objecta, Electionem Richar-
 chardi Archiepiscopi in Dominica Quasi-
 modo, ultima die Martii, anno millesimo
 centesimo septuagesimo quarto, ratam
 habuit, & ipsum Dominica sequente
 ordinavit. Alia die eidem Pallium con-
 tulit, ac paulopost Primatum & Legati
 Apostolici in Anglia auctoritatem, qua
 in Regem patrem rebelles adhibitis cen-
 suris Ecclesiasticis coerceret.

§. L.

Regis Angliæ Pænitentia.

Gervas. & At belli necdum erat finis, quod Scotti
Roger. & Cambri, ferocissimi populi, &
 veteres Anglorum hostes inaudita sa-
 vitia gerebant. Quippe Sacerdotes ad
 aram Sacris operantes trucidabant, &
 dissecto prægnantium feminarum utero
 infantes mucronibus fixos in lucem pro-
 trahebant. Rex parens, a suis prope-
 modum omnibus proditus (nam exteri
 in corporis custodiam successerant, quos
 pingui stipendio sibi conciliabat) pre-
 mentibus undique angustiis, cum vir-
 spes superesset, provincias in continen-
 servari posse, saltem Angliam sibi afferere
Gest. post. statuit, quo mense Julio ineunte navi-
 gavit. In Angliam autem appulsus nihil
 antiquius habuit, quam Cantuarium ire
 veniam

veniam a Sancto Martyre rogaturus. Sæcul. XII.
 Quare die Veneris, duodecima ejusdem A.C. 1174.
 mensis, ex Ecclesia S. Dunstani, satis
 longe extra urbem posita, procedens,
 vili tunica lanea ad carnem tectus, nudis
 per lutum platearum pedibus, usque
 ad sepulchrum Sancti pervenit, ibique
 prostratus ab omnibus Episcopis, Abbatibus,
 illiusque Congregationis Monachis,
 singillatim accendentibus, virgis percuti
 sustinuit. Ita jacens in nudo pavimento
 totam diem noctemque sequentem orans
 & nihil cibi capiens perseveravit. Ma-
 tutinis decantatis, cuncta Altaria Ec-
 clesiæ superioris ac Reliquias Sanctorum
 ibi quiescentes veneratus, ad tumulum
 S. Thomæ in cella inferiore rediit. Sab-
 bato, cum illucesceret, petiit in hono-
 rem ejusdem S. Thomæ Missam celebrari,
 cui intersuit. Tum magno solatio &
 lætitia refectus Cantuaria excessit, ac
 die Dominica Londinum intravit.

Eadem die, decima tertia Julii, dum
 Rex Angliæ Sacro intendit, Rex Scotiæ
 in Comitatu Eboracensi ab Anglorum
 agmine captus est, & Rex juvenis cum
 Comite Flandriæ in Angliam transfreta-
 turus, cum comperisset, patrem suum
 in illo regno versari, remansit in Nor-
 mannia, ac civitatem Rotomagensem,
 Rege Franciæ operam jungente, ad de-
 ditionem compellere omnibus viribus
 conatus

Sæcul. XII. conatus est. Itaque vix tribus septembris elapsis, ex quo Rex ad Sepulchrum S. Thomæ peregrinatus fuerat, bello in Anglia sumpio, in Normanniam circa Festum S. Laurentii reveritus est, auxiliis urbi Rotomagensi latus. Ceterum Deum & S. Thomam laudans, Regem Scotiæ tresque alios Comites captivos, more triumphantium, ducebat.

In Normannia Richardus Archiepiscopus Cantuariensis, nuper ordinatus, Roma redux, Regem prope Cadomum e navi descendentem exceptit, atque ipsa die cum ipso prandere jussus est. Ceterum Archiepiscopus, Cadomi commorans, Sacrae Sedis auctoritate omnes Regis inimicos, ne quidem Rege ipsius filio, quem prius ruituri fulminis admonuerat, excepto, excommunicavit. Inde Archiepiscopus in Angliam devectus Sabbato, die quinta Octobris Cantuariam pervenit, ubi die sequente quatuor Episcopos, Wintonensem, Elisensem, Herefordiensem, & Cicestriensem consecravit. Satis ei fuit recipere juramentum Renaldi Episcopi Bathoniensis, qui in reditu ex Italia ad S. Joannem in Valle Mauriensi ordinatus fuerat. Rex vero Angliæ Rotomagum ab obsidione liberavit, & in Colloquio die post Festum S. Michaelis, ultima Septembribus habito, rebel.

Petr. Bles.

ep. 69.

Id. ep. 47.

rebeiles filios in gratiam recepit. Ita Sæcul. XII.
pax in omnes ejus Ditiones rediit. A.C. 1174.

§. LI.

*Albertus Archiepiscopus Salisburgensis
depositus.*

In Germania Fridericus Imperator Ratisbonæ vigesima sexta Maji comitia celebravit, quibus augustiora unquam in Bavaria acta fuisse nemo meminerat. In iis tandem Imperator de Ecclesia Salisburgensi decernere statuerat, cuius Archiepiscopus Albertus Alexandro Papæ addictus, ideoque Friderico invisus, cum ante biennium in conventu Salisburgi convocato, ejus conspectum frustra subiisset, Ratisbonam quoque cum Henrico Austriæ Duce, Propinquo suo, venit. Huic Præsuli, Ladislao Rege Bohemiæ, parente suo, anno superiore millesimo centesimo septuagesimo tertio, vita functo, fixa sedes nullibi erat, nam Bohemiam Imperator occupaverat. Ceterum non nulli Præsales Bavariæ a suo Metropolita defecerant, Nunciisque cum querelis clam ad Papam missis, eum deponi poposcerant. Sed Papa a plerique ejusdem provinciæ Præsulibus certiora edoctus, Archiepiscopum Alber- tum tuebatur.

In Conventu Ratisbonensi nullum ferociorem adversarium Albertus sensit,
quam

*Chron. Rei
chersp.
an. 1172.
1174.*